

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/475/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713210772
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5713210772.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: maloletý M. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. č. XXX, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, pracovisko Turčianske Teplice ako kolíznym opatrovníkom, proti odporcovi: I. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., ul. J. H. č. XXX/XX, za účasti vedľajšej účastníčky na strane navrhovateľa: S. V., rod. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. č. XXX, o určenie otcovstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 7C/167/2013-73 zo dňa 28. apríla 2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 7C/167/2013-81 zo dňa 19. júna 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením v časti uloženia povinnosti otcovi maloletého M. V. prispievať na výživu maloletého mesačne po 80,- eur, vždy do každého 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky p o t v r d z u j e, v časti uloženia povinnosti otcovi maloletého zaplatiť zameškané výživné, ktoré je za obdobie od 20. 03. 2012 do 28. 04. 2014 vo výške 1.702,60 eur a polovicu výbavičky v sume 242,50 eur, ktoré je povinný splácať v mesačných splátkach po 50,- eur, spolu s bežným výživným, zrušuje a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

Vo zvyšnej časti zostáva výrok rozsudku okresného súdu v spojení s opravným uznesením nedotknutý.

odôvodnenie:

Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 7C/167/2013-73 zo dňa 28. 04. 2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 7C/167/2013-81 zo dňa 19. 06. 2014 určil, že odporca I. X., nar. XX. XX. XXXX, je otcom maloletého M. V., nar. XX. XX. XXXX, pochádzajúceho z matky S. V., rod. K., nar. XX. XX. XXXX. Maloleté dieťa M. V., nar. XX. XX. XXXX, zveril do výchovy a opatery matke. Odporcu ako otca zaviazal prispievať na výživu maloletého dieťaťa mesačne po 80 eur vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky s tým, že zameškané výživné za obdobie od 20. 03. 2012 do 28. 04. 2014 vo výške 1.702,60 eur a polovicu výbavičky v sume 242,50 eur zaviazal odporcu splácať v mesačných splátkach po 50 eur, spolu s bežným výživným. Matke uložil povinnosť zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok. Odporcu zaviazal zaplatiť na účet Okresného súdu Martin trovy znaleckého dokazovania hradené zo štátnych prostriedkov v sume 123,06 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že o dieťa sa od narodenia stará len matka. Odporca nemá o dieťa záujem, preto maloletého zveril do výchovy a opatery matky, ktorej zároveň uložil povinnosť zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok.

Pri určovaní výživného súd vychádzal z ust. § 62 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“).

Mal preukázané, že matka dieťaťa je na materskej dovolenke a poberá materskú vo výške 179 eur. Má ešte štyri deti, z toho dve sú maloleté. Na tieto poberá sirotské na každé vo výške 80 eur a rodinné

prídavky po 23 eur. Iný príjem nemá. Pokiaľ ide o jej výdavky, za nájom platí 180 eur, ďalej poplatok do spoločenstva, ako aj za odber vody a elektriny. Taktiež má náklady spojené s kúrením, nakoľko v bytovke sa kúri tuhým palivom. Uplatnila si aj náklady spojené s výbavičkou, ktorá bola v celkovej výške 484 eur. Túto zakúpila od K. L.. Konkrétne za kočík zaplatila 220 eur, za detskú postieľku s matracom 50 eur, detské oblečenie 100 eur, fusak 20 eur, detskú stoličku 15 eur, flisované deky 10 eur, vaničku 10 eur, autosedačku 30 eur, zavinovačky 10 eur, paplón a vankúš do postieľky 20 eur.

Z výpovede odporcu a predložených potvrdení mal súd preukázané, že odporca pracuje na dohodu vo firme Jána Matisa, okrem toho bol zamestnaný vo firme Zásah 8 a. s. Výdavky uvedené odporcom považoval súd za neprimerané, nakoľko žije spolu s rodičmi v rodinnom dome a z jeho výpovede vyplynulo, že oni by mali byť vlastníkami rodinného domu. Nie je preto vierohodné, že by všetky náklady hradil len on.

Na základe zistených príjmov a výdavkov rodičov dieťaťa, ďalších vyživovacích povinností na strane matky dieťaťa dospel súd k záveru, že primeraná suma na výživu dieťaťa zo strany otca je 80 eur, a preto ho na túto sumu zaviazal späťne odo dňa narodenia dieťaťa. Za obdobie od narodenia dieťaťa, t. j. od 20. 03. 2012, do dňa rozhodnutia 28. 04. 2014, nakoľko nezaplatil žiadne výživné, vznikol otcovi dlh na výživnom v sume 1.702,60 eur. Taktiež zaviazal otca maloletého zaplatiť polovicu nákladov výbavičky vo výške 242,50 eur, nakoľko náklady na výbavičku, ktoré predložila matka dieťaťa považoval za primerané. Odporca namietal výšku týchto nákladov, avšak nič relevantné na preukázanie svojho tvrdenia nenavrhol. Ohľadom zameškaného výživného a polovice sumy z výbavičky súd povolil mesačné splátky 50 eur splatné spolu s bežným výživným, a to vzhľadom na preukázaný príjem otca dieťaťa, nakoľko podľa názoru súdu nie je v jeho schopnostiach zaplatiť dlžné sumy jednorazovo.

Vychádzajúc z výsledku konania súd v zmysle ust. § 148 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zaviazal odporcu uhradiť na účet súdu trovy znaleckého dokazovania v sume 123,06 eur, ktoré boli hradené zo štátnych prostriedkov.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p., nakoľko konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie čo do výroku o určení výšky výživného otec maloletého, ktorý navrhol rozsudok okresného súdu v tejto časti zmeniť tak, že určí bežné výživné na maloletého od jeho narodenia, t. j. od 20. 03. 2012, vo výške 30 eur mesačne, vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci.

Uviedol, že z jeho súčasného príjmu v oboch zamestnaniach vo výške 460 eur mesačne nie je schopný platiť výživné vo výške 80 eur mesačne. Pracuje ako pracovník SBS služby, v hlavnom zamestnaní Zásah 8 dosahuje čistý príjem mesačne 370 eur a v práci na dohodu, kde pracuje tiež len ako služba SBS vo firme Jána Matisa, dosahuje čistý príjem 90 eur mesačne. Z uvedeného príjmu 460 eur má náklady na bývanie ako uviedol už vo svojom predchádzajúcom vyjadrení vo veci. Dochádza z H. na Skalku denne, kde pracuje ako strážna služba na vysielaci. Nemá autobusové spojenie, takže musí dochádzať starým ojazdeným autom, kde na benzín mesačne minie 100 eur. Hradí zákonnú a havarijnú poisťku vo výške 150 eur ročne, RTVS a elektrinu vo výške 68 eur mesačne, vodné a stočné vo výške 28 eur mesačne, náklady na ročné kúrenie - zakúpenie dreva a uhlia vo výške 600 eur. Býva s rodičmi, ktorí sú chorí, majú nízke dôchodky, spolu obaja vo výške 670 eur a mesačne si doplácajú na lieky vo výške približne 50 eur. Žiadal, aby súd do spisu pripojil doklady matky dieťaťa o výške príjmu, ako aj príjmu dospelej dcéry J. V. a jej priateľa Y.M., pretože títo žijú v spoločnej domácnosti s matkou dieťaťa, a teda sú povinní prispievať na chod domácnosti.

Nie je schopný bez ohrozenia vlastnej výživy prispievať vyšším výživným ako 30 eur mesačne a splácať dlh po 70 eur mesačne, takže spolu by uhrádzal mesačne do zaplatenia dlhu čiastku 100 eur. Druhú prácu, ktorú vykonáva za 90 eur na dohodu už bude musieť zanechať kvôli zdraviu. V roku 2012 a v roku 2013 bol práceneschopný, pretože má nádor na hlasivkách. Vtedy úplne stratil hlas, je čiastočne preliečený a chodí na lekárske kontroly. Na vlastnú žiadosť sa dal vypísať z práceneschopnosti do práce kvôli zárobku a zároveň po práceneschopnosti už nebol vedúci SBS, ale radový zamestnanec.

Kolízny opatrovník a matka maloletého sa k odvolaniu otca maloletého písomne nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, vychádzajúc zároveň z ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O. s. p. a rozsudok okresného súdu v časti určenia bežného výživného ako vecne správny potvrdil (§

219 ods. 1 O. s. p.) a v časti zameškaného výživného podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Predmetom konania pred okresným súdom bolo určenie otcovstva k maloletému M. V.. S konaním o určenie otcovstva je zo zákona spojené aj konanie o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Vychádzajúc z týchto skutočností prvostupňový súd postupoval správne, keď po tom, čo určil otcovstvo k maloletému dieťaťu na základe vykonaného dokazovania, rozhodoval v ďalšom o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu.

Odvolacie námietky otca maloletého smerovali proti výroku rozsudku okresného súdu, ktorým určil vyživovaciu povinnosť otca maloletého voči maloletému M. v sume 80 eur mesačne dôvodiac, že vzhľadom na jeho osobné, majetkové a zárobkové pomery nie je v jeho schopnostiach a možnostiach vyživovaciu povinnosť v tejto výške plniť.

Odvolačný súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a spisového materiálu dospel k záveru, že pokiaľ ide o správnosť napadnutého rozsudku v časti určenia výšky výživného, okresný súd vykonal dokazovanie a skutkový stav zistil v rozsahu dostatočnom pre rozhodnutie, na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Podľa § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výšky výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti a možnosti povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného a jednak na strane výživou povinného. Na strane oprávneného je potrebné skúmať jeho skutočne odôvodnené potreby. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie - potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a pod. Na strane povinného je potrebné zohľadniť starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť, prihliada sa tiež na schopnosti, faktické príjmy ale i možnosti povinného, teda čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, pracovné skúsenosti a pod. Na strane povinného je potrebné prihliadnuť i k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností.

Okresný súd správne postupoval v zmysle uvedeného a zisťoval osobné a majetkové pomery oboch rodičov maloletého.

Z dokazovania vykonaného okresným súdom vyplýva, že otec maloletého v období od 01. 07. 2003 do 30. 04. 2013 bol v riadnom pracovnom pomere u zamestnávateľa Ján Matis, Dolný Kubín, kde za obdobie júl 2012 až december 2012 bola jeho čistá priemerná mesačná mzda 408,10 eur. Od 01. 05. 2013 u uvedeného zamestnávateľa vykonával pracovnú činnosť na základe dohody o pracovnej činnosti. V období marec 2013 až júl 2013 vykonával otec maloletého pracovnú činnosť aj pre zamestnávateľa ZÁSAH 8, a. s., Bojnice na základe dohody o vykonaní práce, od 02. 05. 2013 je u uvedeného zamestnávateľa zamestnaný v riadnom pracovnom pomere. Za obdobie január 2013 až júl 2013 mal otec maloletého priemerný čistý mesačný príjem (z oboch zamestnaní spolu) vo výške 377,29 eur, za obdobie júl 2013 až december 2013 vo výške 428,74 eur. Na pojednávaní dňa 28. 04. 2014 otec maloletého uviedol, že v roku 2014 zarába rovnako. V odvolaní proti rozsudku okresného súdu otec maloletého

uviedol priemernú výšku čistého mesačného príjmu spolu 460,- eur. Otec maloletého je slobodný, okrem maloletého inú vyživovaciu povinnosť nemá. Býva s rodičmi v rodičovskom dome.

Pokiaľ ide o výdavky prezentované otcom maloletého, odvolací súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu, že tieto sú neprímerané a nie na všetky výdavky možno prihliadať. Výdavky ako daň z nehnuteľnosti, výdavky na úpravu a opravu domu sú spojené s vlastníctvom domu a zaťažujú preto vlastníka nehnuteľnosti, pričom otec maloletého vlastníkom tejto nehnuteľnosti nie je. Z uvedeného dôvodu nie je možné na tieto výdavky prihliadať. Rovnako nie je možné ako odôvodnené výdavky otca maloletého akceptovať výdavky na lieky rodičov otca, nakoľko títo majú vlastný príjem (starobný dôchodok spolu vo výške 670 eur), z ktorého môžu uvedené výdavky hradiť. Rovnako neprímeraná je i výška výdavkov na stravu 400 eur mesačne (celá rodina), keď vychádzajúc z oficiálnej štatistiky Štatistického úradu SR bola priemerná výška výdavkov na stravu (vychádzajúc z priemerných výdavkov domácnosti podľa ekonomického postavenia prednostu domácnosti a podľa počtu nezaopatrených detí) vo výške cca 80 eur, ktorá suma podľa názoru odvolacieho súdu je primeraná a zodpovedá aj priemerným výdavkom na stravu člena bežnej domácnosti. Pokiaľ ide o výšku výdavkov na oblečenie a hygienu 30 eur uvedených otcom, tieto považuje odvolací súd za primerané. Vychádzajúc z akceptovateľných bežných výdavkov otca maloletého vo výške 211 eur (51 eur ako 1/3 výdavkov na bývanie predstavujúcich príspevkov otca na úhradu nákladov na rozhlas, TV a elektrinu, vodné a stočné, kúrenie a komunálny odpad + 80 eur strava + 50 eur telefón a internet + 30 eur oblečenie, obuv, hygiena), potom aj pri akceptovaní sumy 100 eur mesačne na cestovné (ktorá suma sa však odvolaciemu súdu javí byť neprímeraná, najmä vzhľadom na vyjadrenie otca na pojednávaní, že do práce nedochádza každý deň ako aj vzdialenosť bydliska a pracoviska otca maloletého), zostáva otcovi maloletého suma 149 eur. Z tejto sumy podľa názoru odvolacieho súdu je otec maloletého schopný platiť súdom určené výživné. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, považoval sumu 80 eur za primeranú schopnostiam a možnostiam odporcu, keď vychádzajúc z príjmu otca maloletého 460 eur mesačne predstavuje súdom určené výživné necelých 18 % tohto príjmu.

Túto sumu súd zároveň považoval za primeranú k odôvodneným potrebám dieťaťa. Matka maloletého má v súvislosti s výchovou a výživou maloletého len bežné výdavky, neboli preukázané žiadne výnimočné okolnosti, ktoré by zvyšovali odôvodnené potreby dieťaťa, napr. v súvislosti s jeho zdravotným stavom. Odvolací súd nevidel dôvod upravovať výšku výživného za uplynulé obdobie rôzne s poukazom na vek maloletého. Je nesporné, že pokiaľ sú pri novonarodenom dieťati, resp. batolaťi znížené výdavky na výživu (pokiaľ matka dieťa kojí), sú tu zvýšené výdavky na plienky, detskú kozmetiku (vlhčené obrúsky, detské oleje, mydlá, krémy), detské potreby - cumlíky, detské fľaše, vitamíny, zdravotnú starostlivosť, čo kompenzuje zvýšené výdavky na stravu vo vyššom veku. Pokiaľ v súvislosti s rastom maloletého sa znižujú výdavky napr. na plienky a hygienické potreby, zvyšujú sa výdavky na stravu, hračky pre zdravý vývoj a rozvoj dieťaťa. Pri určení výšky výživného je zároveň potrebné zohľadniť i podiel dieťaťa na výdavkoch domácnosti, v ktorej dieťa žije, keďže je nesporné, že i maloleté dieťa sa podieľa na vytváraní výdavkov na energiu, vodu a pod. Vychádzajúc z výdavkov tvrdných a preukázaných matkou maloletého má matka maloletého výdavky na bývanie vo výške 220 eur nájom + úhrada služieb spojených s užívaním bytu, 105 eur elektrina, 35 eur voda, spolu 360 eur. Vychádzajúc z počtu členov domácnosti maloletého (maloletý, jeho matka a štyri sestry maloletého) potom podiel maloletého na výdavkoch predstavuje sumu 60 eur. Na základe uvedeného, s prihliadnutím na výšku výdavkov na bývanie, hygienické potreby, oblečenie či stravu maloletého považoval odvolací súd výšku výživného určeného súdom prvého stupňa za správnu.

Pokiaľ ide o matku maloletého, táto je vdova, okrem maloletého M. má ďalšie štyri deti (z toho 2 maloleté), voči ktorým má vyživovaciu povinnosť. Matke maloletého sú vyplácané dôchodky spolu vo výške 392,70 eur mesačne, poberá rodičovský príspevok a rodinné prídavky na každé dieťa. V súvislosti s vyživovacou povinnosťou matky súd prihliadal na skutočnosť, že táto si časť svojej vyživovacej povinnosti plní osobnou starostlivosťou o maloletého a jeho domácnosť, teda v naturálnej podobe.

V súvislosti s odvolacími námietkami otca maloletého odvolací súd uvádza, že príjem matky bol okresným súdom riadne zistený - okresný súd na pojednávaní oboznámil oznámenie Sociálnej poisťovne o výške poukazovaných dôchodkov, súd prihliadal aj na rodičovský príspevok a rodinné prídavky poskytované matke. Za nedôvodný považoval odvolací súd i návrh otca na doloženie príjmov jednej z dcér matky maloletého a jej priateľa, keďže tieto nemajú vplyv na vyživovaciu povinnosť otca maloletého voči maloletému. Pokiaľ sa otec maloletého v odvolaní odvolával na svoj nepriaznivý zdravotný stav, odvolací súd poukazuje na to, že tento mal možnosť uvedenú skutočnosť uviesť už v konaní pred

okresným súdom, napriek tomu tak nespravil, keď svoje tvrdenie v odvolaní zároveň nijakým spôsobom nepreukázal.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že otec maloletého, rovnako ako každý iný rodič, si musí uvedomiť, že splodením dieťaťa berie na seba povinnosti a zodpovednosť, ktorá ho sprevádza celým jeho ďalším životom, a preto je nevyhnutné, aby sa správal tak, aby svoje záväzky a povinnosti dokázal za každých okolností plniť. Povinnosťou oboch rodičov je venovať všetky sily čo najoptimálnejšiemu zaisteniu výživy a ďalších odôvodnených potrieb detí podľa svojich faktických možností a schopností v súlade s ust. § 62 Zákona o rodine, pričom výživné voči deťom má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Otec maloletého si musí byť vedomý, že má vyživovaciu povinnosť k maloletému, a to až do doby, pokiaľ tento nebude sám schopný sa živiť, preto musí vynakladať čo najväčšie úsilie pri zabezpečovaní finančných prostriedkov, nielen na svoju výživu, ale aj výživu maloletého.

Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v časti určenia výživného na maloletého vo výške 80 eur mesačne ako vecne správne potvrdil.

K pochybeniu zo strany prvostupňového súdu však došlo pri určení zameškaného výživného. Rozhodnutie okresného súdu v časti zameškaného výživného je nepreskúmateľné, z jeho odôvodnenia nie je zjavné ako okresný súd dospel k výške zameškaného výživného (výpočet zameškaného výživného). Rozhodnutie okresného súdu v tejto časti nespĺňa náležitosti odôvodnenia rozsudku podľa § 157 ods. 2 O. s. p., preto odvolací súd rozsudok okresného súdu v tejto časti zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. I keď odvolací súd nemá výhrady pokiaľ ide o právne závery okresného súdu vo vzťahu k povinnosti otca maloletého zaplatiť i časť výdavkov na detskú výbavičku, keďže táto predstavuje časť výživného (v danom prípade zameškaného výživného), pričom okresný súd umožnil otcovi maloletého splácať zameškané výživné a náklady výbavičky spoločnými splátkami, vzťahuje sa zrušujúci výrok odvolacieho súdu i na náklady spojené so zabezpečením detskej výbavy. V ďalšom konaní bude úlohou okresného súdu vypočítať účastníkov konania, či zo strany otca maloletého po rozhodnutí súdu došlo aspoň k čiastočnej úhrade výživného za minulé obdobie a následne vo veci zameškaného výživného (vrátane nákladov na detskú výbavu) opätovne rozhodnúť s tým, že svoje rozhodnutie i náležite odôvodní v súlade s § 157 ods. 2 O. s. p.

V novom rozhodnutí okresný súd opätovne rozhodne o trovách konania vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Výroky rozsudku okresného súdu odvolaním nenapadnuté, t. j. výrok o určení otcovstva k maloletému M., zverení maloletého do výchovy a opateru matky, určení matky ako osoby oprávnenej (povinnej) maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok a uložení povinnosti odporcovi zaplatiť trovy znaleckého dokazovania hradené zo štátnych prostriedkov, zostali týmto rozsudkom odvolacieho súdu nedotknuté, nakoľko voči nim odvolanie podané nebolo.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.